



**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

**González Téllez, Emanuel
Francofurti Ad Moenum, 1690**

Capvt III. Alexand. III. a Lucensi Episcopo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](#)

in subditis, clericis predicti Episcopi multa se mala ab eo sustinere commemorant. Ob quam rem fraternalis sua subtiliter cuncta curer addiscere. & ita ea rationabil modo emendare, atque disponere, ut nulla eis pro hac re huc remeandi de cetero necessitas imponatur.

b Concubinam.] De penitentia Episcopi concubinarij egi in cap. 3. de cohabit. clericis.

2. c Mulierem de matriculis.] In dicta epistola 45 legitur matriculam, unde cognosci non potest, an nomen hoc esset proprium ipsius feminæ, an vero feminæ illa aleretur ex matriculis

Ecclesia Tarentinæ, juxta veterem morem, quem illustravi in canone 36. Concilij Illiber. & refertur Vossius de vii iis sermonib. lib. 3. cap. 24. Zerda in advers. cap. 76. num. 7. & forsitan quia vidua hac alebatur ex matriculis ipsius Ecclesiae, ideo Gregorius appellat eam mulierem de matriculis.

d Fustibus deputatis.] Contra tradita in cap. 1. de calumna.

e Oculo mensis.] Post quod tempus credatur percussum ex vulnere accepto decepsisse, exposuit in canone 5. Concilij Illiber.

CAPUT III.

Alexand. III. a Lucensi Episcopo.

PRESENTIUM lator in quodam conflictu afferit se fuisse, pro parte tamen illorum, qui violentiam repellebant, in quo lapides ipse projectit, sed aliquem non percussit: quem nos quia per alios illic aliqui dicuntur occisi, & celebrazione Missarum præcipimus abstinere. Mandamus itaque vobis, ut si res ita se habuerit, & alia tamen non impediunt, decurso hujusmodi temporis spatio, ad sui eum exequitionem officij admittatis.

NOTÆ.

*a L*VCENSIS.] Ita etiam legitur in prima collectione, sub hoc tit. cap. 3. & post Concil.

Lateran. part. 16. cap. II. additur, & Capitulo. De Ecclesia Lucensi, seu Lucanensi egi in cap. cum causa, de elect. & textum hunc exposuit supra in cap. 2. de homicid.

CAPUT IV.

Cœlestinus III.

CONTINENTIA literarum vestrarum inspectâ, quâ significatis nobis, quod cum P. acolytus præsentium lator cum quibusdam hominibus ad resistendum prædibibus arma sumpsisset, in conflictu illo tres fuerunt ab aliis vulnerati ad mortem, ita tamen, quod illa homicidia, neque factio ejus, neque consilio perpetrata fuerunt. Quia vero super hoc nostrum requisistis contolum, vobis taliter respondemus, quod cum prædictum acolytum ad frugem melioris vitæ transisse dicatis, & in monachalireligione ferè per annos VIII. laudabiliter hucusque vixisse, meritis ejus aliis non repugnantibus, ad subdiaconatus ordinem valeat promoveri, & meritò altaris ministerium exercere.

NOTÆ.

*I. a C*OELSTINUS III.] Ita etiam legitur in secunda collectione, sub hoc tit. cap. final. nulli bi tamen exprimitur cui referatur Pontifex.

b Acolytus.] De quo gradu egi in cap. 2. de offic. Archid.

2. c Resistendum.] Et ita arma non sumpsit pro defensione necessaria: quare desideratur ut ad ordines sacros accedere posset, quod ad meliorem vitæ frugem transisse, & ut per octo annos laudabiliter fuerit conversatus.

COMMENTARIUM.

*3. C*UM Ecclesia valde abhorreat sanguinis effusionem, & in suis ministris omnem masitudinem optet, ideo non solum eos militia nomine dat prohibuit, ut probavi in c. petitio, de homicid, verum & arma deferre, ut probavi in c. clericis arma, de vita & honest. clericis, & sententiam sanguinis proferte, & sententiam, ne clericis vel monachis

ac etiam quamcumque percussionem ab eis fieri omnino prohibuit, can. 64. Apost. ibi: Si quis clericus in pugna pulsatum aliquem uno istu occiderit, deponatur propter suam proclivitatem, & temeritatem. Et c. de his clericis, 50. dist. Concil. Tributien. can. 1 cap. cum beatus, 45. dist. plura adducunt Elspence lib. 2. digress. c. 3. Crespetius in summa, verbo Clericum non sit percussor. Et percussor non solum dicitur, qui sùa manu percussit, vel ûm & qui verberandi, vel occidendi facultatem dedit, ne fraus fiat canonii Apostolorum, ut statuit in canone 9. Synodi Constantini. ibi: Qui percussit, vel curavit ut cui manus percisteretur. Ut etiam ait Ulpianus in l. non solum. §. 1. ff. de injuriis. Intuitu tamen disciplinis licet presbytero leviter percutere discipulum, ut probavi in cap. presbyterum, de homicidio: & judici ecclasiastico penam fustium imponere, dum ramen per eam ad sanguinis effusionem non perveniat, ut probavi in cap. 1. de calumna. Ex quo commentario, & præcipue ex adductis in cap. petitio, de homicidio, præfens commentarium petendum est.

TITULUS